

Förbundsordförande har ordet

Efter en på gränsen till osannolik brittsommar ett tag så börjar till slut ändå känslan av höst att infinna sig. Flera av våra sporter kommer allt närmre steget från träning till tävling. Förberedelser för kvalificering och deltagande i OS upptar flera aktiviteter. Den där känslan av drömmar och förhoppningar blir allt mer påtaglig.

Tänk om..... ja, Du vet den där sköna tanken att det skulle kunna hända att våra sporter kommer i focus till följd av framgångar och den enorma exponering som följer under OS.

Men vi vet ju också att bakom en framgång på den internationella arenan döljer sig ett oerhört arbete med minutiösa förberedelser. Just detta ser jag en hel del av från Andreas arbete med landslaget i hastighetsåkning.

Tja förresten, är hastighetsåkning det namn vi skall använda för den klassiska banåkningen? Tveksamt då i perspektivet av att shorttrack och andra delar i hög grad också är hastighetsåkning kan knappast en gren lägga beslag på den benämningen. Det förefaller därför som den lämpligare benämningen är longtrack. Vad sägs om det?

I dagarna har jag varit uppe i Stockholm dels för deltagande i en riksträff mellan RF och ordförandena i de olika specialförbunden, dels för överläggningar i en bidragsgrupp, med av RF utsedda ledamöter för att fördela RF:s pengar på specialförbunden. Från dessa två träffar har jag några reflektioner.

Vid träffen med ordförandena för specialförbunden slås man av omfattningen i svensk idrott. Frågor som avhandlades vid träffen var ekonomifrågor givetvis - hur stort eller om man så tycker litet- blir det samlade stödet från stat och kommun kommande år ? Av vad jag kunde lyssna mig till så står sig svensk idrott väl även i tider av besparingar. Insikten om att idrotten är en av de viktigare kuggarna i det svenska samhällsmaskineriet är väldigt tydlig. Inte minst i tider av besparingar är det då viktigt att satsa snarare än spara. I salig åminnelse är nationalekonomen John Maynard Keynes som på sin tid revolutionerade samtiden med att förslå satsningar i dåliga tider istället för som då gängse metod - att spara. Man kan hoppas att Keynes tankar fortfarande lever.

När det gäller bidragsfördelning till specialförbunden från RF så har jag nu sett väldigt tydligt vad följande kriterier betyder; Antalet föreningar antalet aktiviteter med aktivitetsstöd, antalet aktiva, antalet studietimmar och sist men inte minst hur jämställdheten är i förbunden.

Vårt förbund har dåliga trender när det gäller flera av - inte alla - kriterierna. För att vara tydlig- detta måste vi vända på ! Det är väsentliga belopp som delas ut till förbunden baserat på utveckling i dessa kriterier så snälla ni i våra föreningar, se till att hålla medlemstal uppe, notera noggrant alla aktiviteter som berättigar till aktivitetsstöd, se till så att träffar som kan rubriceras som och givetvis också är studiecirkel också blir noterade, se till så vi har jämställda styrelser. Det duger inte längre med snedfördelning i de beslutande församlingarna. Man straffas direkt.

Jag vet att man ibland kan tycka att varför skall jag hålla på med att fylla i dessa aktivitetslistor, det ger ju oss så lite pengar till vår förening. Problemet är att om många tänker

och gör så gör så kommer det samlade stödet på förbunds nivå för svensk skridsko att tunnas ut dramatiskt.

Avslutningsvis så tycker jag mig se att arbetet i våra kommittéer och arbetsgrupper alltmer börjar komma igång. Tillsammans med Per-Arne Spiik och Anne Österberg ingår jag själv i en grupp som skall fundera på hur vi skall marknadsföra och hantera vårt varumärke. Vi har haft en första träff och om man ser utvecklingsförloppen i bidragsgivning som jag redovisat ovan blir uppgiften mycket viktig. Vi har lärt oss att marknadsföring inte är en kamp mellan t.ex. sporter utan en kamp mellan uppfattningar om sporter. Denna kamp förs alltid på bortaplan dvs. i omgivningens medvetande. Inom RF är jag klar på att man ser på oss utifrån de ovan redovisade kriterierna. Sammantaget kan man nog påstå att de då ser på oss som ett litet trött förbund. Hur ser man i andra omgivningar på oss? Vilka känslor väcker vi när man hör orden svensk skridsko? Detta och mycket annat har vi börjat fundera kring. Vi återkommer från arbetet senare men så mycket kan jag säga redan nu att skall vi lyckas stärka varumärket eller våra varumärken - det kanske inte är ett varumärke, svenska skridsko utan de olika sporterna som skall profileras - så får vi pröva en hel del nya vägar.

Med vänlig hälsning

Roger